

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 5

Rujan - Listopad 2018

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.
Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle
Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Svoju brigu povjerimo
Gospodinu 2

Međunarodne Biblijske Studije

Božja pravda 14

Velikodušno davanje 16

Vjerno i pravično ponašanje 18

Zaodijevanje novog čovjeka 21

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

SEPT/OCT 2018

First Issue published December 2013

Printed in USA

Svoju brigu povjerimo Gospodinu

„Svu svoju brigu povjerite njemu jer on se brine za vas.“ — 1.Petrova 5: 7

BRIGE milijardi ljudi koji u ovom trenutku žive na zemlji su mnoge. Tome u prilog ide i činjenica da je život u današnjem svijetu postao složeniji i sve više zbunjujući, kako za um, tako i za dušu, a suvremena generacija osjeća to na svojoj koži više negoli bilo koja ranija. Ponekad se zaista ovakve prilike mogu činiti nesavladivima ljudskom duhu, čak i onima koji tvrde da su Kristovi sljedbenici.

Ipak, moramo uzeti u obzir činjenicu da Bog, najvjerojatnije, nije nesvjestan tih prilika, i onima koji vjeruju i pouzdaju se u njega, on je uvijek blizu kako bi ih potaknuo i pomogao im. Što se tiče onih koji se bespomoćno oslanjaju na Nebeskog Oca zbog milosti i snage, Psalmist kaže: "Bog je sred njega, poljuljat se neće, od rane zore Bog mu pomaže." — Psalmi 46: 5

Sentiment iz našeg uvodnog teksta često se koristi kao moto u kršćanskim domovima, služeći kao podsjetnik stalne Božje brige. Apostol Petar nam je mogao dati ove riječi ohrabrenja zbog svojih poučnih iskustava, uslijed kojih je svoj teret prepustio Gospodinu i stekao mnoga korisna saznanja. Na taj način nas,

također, upućuje da se riješimo nepotrebnih briga i prepustimo ih u ruke našeg svemogućeg i ljubljenog Nebeskog Oca.

PETROVA ISKUSTVA

Apostol Petar često je viđen kao nagao i impulzivan. Ponekad bi naprosto želio stvari raditi na svoj način i bio je vrlo svojevoljan u provođenju svojih ideja. Pritom se je nepotrebno opterećivao mnogim vrstama briga. Ipak, kad je Petar imao uvjerenje, uporno bi ga slijedio i uvelike se brinuo o tome da ga učini stvarnim. To je bila istina o njegovu uvjerenju da je Isus bio Mesija.

Kad je Isus upitao svoje učenike: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Petar je brzo odgovorio: "Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga." Zbog njegovog odgovora, Isus je rekao Petru da je blagoslovljen, navodeći da mu to ne objavi "tijelo i krv", nego da mu je Otac koji je na nebesima dao takvo shvaćanje.—Matej 16: 15-17

Međutim, Petar je bio tjeskoban čovjek. Nije mogao shvatiti zašto je Isus govorio o patnji ako je bio izraelski Mesija. Iznad svega, nije mogao shvatiti da je Isus morao otići umrijeti u Jeruzalem. Duh Sveti još nije sišao na učenike da im podari razumijevanje tih stvari. Prevrćući ove misli u svojoj glavi, napokon je dao oduška svojoj zabrinutosti i rekao: "Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!" (Matej 16: 22) Petar se još više zbunio kad ga je Isus prekorio riječima: "Nosi se od mene, Sotono! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!"—vs. 23

Moglo bi se također činiti da je Petru nedostajalo hrabrosti, jer je tri puta zanijekao Isusa. Pa ipak, dok su ostali učenici pobjegli nakon Učiteljeva uhićenja, Petar je zaostao s gomilom i vojnicima koji su ga uhitili. Kao odgovor na to zašto nije pobjegao, naslućuje se da Petar nije odustao od nade da je vidio Isusa kao Mesiju, pa je tražio priliku da se stvari okrenu u tom smjeru.

Nema sumnje da se Petar želio boriti za našega Gospodina. Pretpostavlja se da je Petar taj koji je rekao Isusu: "Gospodine, evo ovdje dva mača!", kako je zabilježeno u Luki 22: 36-38. Povod tome bila je prilika kada je Isus rekao svojim učenicima da bi mač trebao biti kupljen. Kad su došli s dva mača, Isus je odgovorio: "Dosta je." Njegova namjera u tome da oni uzmu mačeve bila je pokazati da, kad ga se zarobi, neće ponuditi otpor, iako ima mogućnosti za to. Petar je očito posjedovao jedan od tih mačeva i pokušao ga koristiti u obrani svog Učitelja. Zamahnuo je i odrezao uho slugu velikog svećenika. "A Šimun Petar isuče mač koji je imao uza se pa udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho." (Ivan 18: 10) Petar se htio boriti za Mesiju i bio je zbunjen radi spremnog pokoravanja našega Gospodina vlastima.

Nekoliko sati ranije, u vrijeme posljednje večere, kada je Isus utvrdio spomen svoje smrti, rekao je Petru: "Šimune, Šimune, evo Sotona zaiska da vas prorešeta kao pšenicu." (Luka 22: 31) Sotonini napadi su prepređeni i usmjereni su na um. Njegova je strategija u ovom slučaju bila zbuniti Petrov um tjeskobnom mišlju i uvjeriti ga da su njegovi postupci bili pravilni. Sotona ga je zbunio bacajući pred njega mnoštvo različitih misli, što je rezultiralo još većom tjeskobom, i tako ga je

gotovo mogao prosijati kao pšenicu. Međutim, Petar je imao potpuno odano srce i Božjom milošću, konačno je uspio u prepuštanju sve svoje tjeskobe Gospodinu. Došao je do spoznaje da će Božja providnost u njegovom životu naposljetku prevladati.

VJERA NIJE ZATAJILA

Isus je molio da Petrova vjera ne oslabi, i nije. (Luka 22: 32) Petar se opirao đavlu tako što je bio postojan u vjeri, iako s ograničenim razumijevanjem. Stoga je kasnije mogao ojačati svoju braću pisanjem: "Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom da vas uzvisi u pravo vrijeme. *Svu svoju brigu povjerite njemu* jer on se brine za vas. Otriježite se! Bdižite! Protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre. Oprite mu se stameni u vjeri znajući da takve iste patnje podnose vaša braća po svijetu." (1.Petrova 5: 6-9) *Wilsonov Emphatic Diaglott* prijevod stiha 7. našeg uvodnog teksta ukazuje tako na naše djelovanje. Kaže: "Sve svoje tjeskobe povjerite njemu...", sugerirajući da ćemo to početi činiti čim pođemo putem Krista.

Petar je bio temeljit. Ne samo da je naučio povjeriti sve svoje tjeskobe vezane za uspostavu mesijanskog kraljevstva Nebeskom Ocu, nego je također predao Bogu sve svoje strahove i tjeskobne misli o tome što mu se osobno dogodilo. Pri tome je bio ponizan i potpuno spreman trpjeti za Krista. Nekoliko stihova ranije, on dijeli s nama ono što je o tome naučio: "Pa kad se pojavi Natpastir, primit ćete neuveli vijenac slave. Tako i vi, mladići, podložite se starješinama; svi se jedni prema drugima pripašite poniznošću jer Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost."—vss. 4, 5

Ova "briga" za koju nam Petar kaže da bismo je trebali povjeriti Gospodinu jest prijevod grčke riječi *merimna*, koja označava tjeskobu, do točke odvratanja. U Isusovoj propovijedi na gori ova grčka riječ prevedena je kao "misliti" u verziji kralja Jamesa: "Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela?" (Matej 6: 25) Bolji prijevod započinje ovaj stih ovako: "Zbog ovoga vam kažem: Nemojte biti tjeskobni radi svog života."—*Rotherham Emphasized Bible*

PREPUŠTANJE TJESKOBE

U ovoj veličanstvenoj propovijedi Isus je usmjerio svoje slušatelje, i nas, kao čitatelje, na Božje stvaranje i prirodu, kao što su ptice i cvijeće, nastojeći nas poučiti oslanjanju na Boga. Kakve jednostavne, izravne lekcije se nalaze u Božjem prirodnom carstvu! "Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih? A tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predi. A kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. Pa ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li još više vas, malovjerni? Nemojte dakle zabrinuto govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo se obući?' Ta sve to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati. Ne budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se

samo brinuti za se. Dosta je svakom danu zla njegova.”
—Matej 6: 26-34, *English Standard Version*

Tjeskobna zabrinutost u bilo kojem obliku uzrokuje poremećaje, fizičke i duhovne, kao i odvrćanje, čineći nas lakšim metama sotonskih napada. U Prispodobi o sijaču, sjeme koje je palo među trnje bilo je ugušeno zabrinutošću [“*merimna*”, tjeskoba] ovoga svijeta, kao i bogatstvom ovog života. (Matej 13: 22) Drugom prigodom, Isus se upozoravajući svoje učenike na Dan Gospodnji ponovno osvrnuo na tjeskobu života: "Pazite na se da vam srca ne otežaju u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim brigama te vas iznenada ne zatekne onaj Dan.” Luka 21: 34, *Weymouthov Novi zavjet*

Evangelje po Luki također govori o Isusovoj posjeti Lazarevoj kući, Marti i Mariji. Marta je bila pretjerano zauzeta ugošćivanjem našeg Gospodina, dok je Marija sjedila slušajući kraj Učiteljevih nogu. Konačno, Marta se više nije mogla suzdržati i rekla je: "Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne. Odgovori joj Gospodin: ‘Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.’”—Luka 10: 38-42, *Weymouthov Novi zavjet*

Uobičajena lekcija povezana s ovim slučajem jest da bismo trebali više težiti duhovnoj hrani te bismo je trebali tražiti iznad svega drugoga. To je istina. Međutim, ako bismo tu misao doveli do krajnosti, nitko ne bi pravilno služio Gospodinu. Možda prava lekcija i nije o Martinom izboru - da služi - već o uzrujanosti i stanju uma koje je razvila. Blagi Isusov prijekor skrenuo

je pozornost na "bolji dio" i na to da ne bi trebala biti pretjerano uznemirena nužnim životnim dužnostima.

OBMANUTOST BOGATSTVOM

U svojoj Propovijedi na gori, Isus je povezao tjeskobu s onom služenja *mamonu* ili bogatstvu i izobilju ovoga svijeta. "Nitko ne može služiti dvojici gospodara: ... Ne možete služiti Bogu i bogatstvu." (Matej 6: 24) Ljudi služe *mamonu* zbog samopouzdanja, sebičnosti ili čak straha. U svojoj propovijedi Isus je upoznao ljude s novim "gospodarom", na kojeg bi se mogli osloniti i vjerovati mu—njegovim Nebeskim Ocem. Ovaj novi gospodar će se pobrinuti za njih. Nisu trebali posvetiti svoj život "mamonu" zemaljskog stjecanja i sebičnosti kao gospodaru. Umjesto toga, rečeno im je: "Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati."—Matej 06: 33

To nije bila lagana lekcija za učenike u Isusovo vrijeme, niti je to za nas. *Mamon* je oduvijek bio nepouzdan gospodar. Općenito, sve dok postoji korist od poslovnog interesa onoga koji pruža uslugu, on ima posao. Čim prestane korist, on više nije potreban, a njegov posao je izgubljen. Kada sagledamo filozofiju života po kojoj živi većina svijeta, uključujući i "opstanak najsposobnijih", nije čudno što je toliko ljudi zabrinuto do krajnosti. Naprotiv, Isus je pokušao prenijeti svojim učenicima i nama ideju da trebamo imati povjerenje i vjeru u Boga. Ne smijemo biti poput sjemena koja je palo među trnje, jer postoji ne samo opasnost da nećemo pronaći put Pravednosti, već i da ćemo dopustiti tjeskobnim brigama ovoga života da zaustave rast i učine duhovni urod nemogućim.

Drugi "gospodar" usko povezan s tjeskobom je strah. Sotona je uspio učiniti ljude na ovome svijetu vrlo bojažljivima. Postoje mnoge vrste strahova—strah od želje; strah od nevolje; strah od neuspjeha; strah od bolesti; i strah od smrti. Mi, kao Božji narod, moramo naučiti nadvladati taj strah, kao što je Pavao napisao Timoteju: "Jer nije nam Bog dao duha bojažljivosti, nego snage, ljubavi i razbora." (2. Timoteju 1: 7) Polaganjem naše vjere u Boga, moguće je prevladati strahove koji muče svijet oko nas.

VJERA I POVJERENJE, A NE NEMAR

Postoji li prilika u kojoj bi se tjeskoba mogla smatrati dopuštenom? Naravno, tjeskoba zbog materijalnih stvari za nas je pogrešna. Trebamo nastojati biti nesebični, a ne još više sebični. Uistinu nesebična tjeskoba može biti usmjerena prema Gospodinu, našoj službi prema njemu ili našem odnosu prema njemu i našoj braći. Ipak, čak ni u ovome Bog ne želi da budemo pretjerano tjeskobni.

Također ne smijemo ići u suprotnu krajnost misleći da Bog želi da budemo nemarni. Ova misao može biti izvedena iz stiha Filipljanima 4: 6 koji, koji preveden u Bibliji kralja Jamesa, navodi: "Ne budite zabrinuti ni za što." Ovaj prijevod nagovještava nemar ili neznanje. Bolji prijevod glasi: "Nemojte se oko bilo čega previše brinuti." (*Weymouth*) Druga Pisma također nam jasno govore da ne smijemo biti nemarni. Na primjer, apostol Pavao kaže: "U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu služite!" (Rimljanima 12: 11) Salomon je rekao: "Tko je nemaran u svom poslu brat je onomu koji rasipa."— Izreke 18: 9

Apostol Pavao nam je također rekao: "Ako li se tkogod za svoje, navlastito za ukućane, ne stara, zanijekao je vjeru i gori je od nevjernika." (1.Timoteju 5: 8) Može li se kršćanin starati o potrebnim stvarima za sebe i druge, i tako radeći ne služiti *mamonu*? Odgovor je *da*. Zlo povezano sa služenjem *mamonu* nije sam novac, već ljubav, želja i ambicija za novcem, bogatstvom i obiljem. Kršćanin, u zarađivanju svakodnevnog kruha, to čini na hvalu, čast i slavu Boga, a ne za ljubav novca. On je nadzornik Gospodinovih dobara i ne smije biti nemaran. Zapravo, on mora biti najbrižniji od svih, jer postoji mnogo zamki i klopki koje postavljaju njegova tri protivnika: tijelo, svijet i đavao.

Ako ne možemo u potpunosti izbjeći tjeskobu, pokušajmo je usmjeriti na prave stvari. Apostol Pavao nam govori kako se to može učiniti. U 2. poslanici Korinćanima 11: 23-27 navodi sve svoje patnje za Krista i dodaje: "Osim toga, uz drugo, salijetanje svakodnevno, briga za sve crkve." (vs. 28, *ESV*) Ovdje imamo *merimnu* na povoljan način. Imati tjeskobu za Božji narod je umjesno. Apostol Pavao kaže da bi takva tjeskoba jednih prema drugima spriječila podjelu u Kristovom tijelu. "Da ne bude razdora u tijelu, nego da se udovi jednako brinu jedni za druge." (1.Korinćanima 12: 25, *Weymouth*) Nadalje, prava briga jednih za druge u tijelu Kristovom dovela bi do jačanja veza ljubavi. "I ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi." (vs. 26) Dakle, ako moramo biti tjeskobni, neka to bude za Božji narod.

BOG ŽELI POMAGATI

Unatoč tim vremenima i okolnostima kada se tjeskoba može smatrati umjesnom, najbolji savjet je onaj

kojeg su dali Petar i Pavao. Povjerite "svu svoju brigu" Bogu i ne budite zabrinuti "ni za što" (1. Petrova 5: 7, Filipljanima 4: 6) Tjeskobu bilo koje vrste treba stoga izbjegavati što je više moguće, čak i od strane posvećenih kršćana. Teret je prevelik za podnošenje, a svi smo mi slabi u našim nesavršenim ljudskim okvirima. Stoga, počevši rano u našem kršćanskom životu, moramo povjeriti svoje brige Gospodinu, jer samo on za nas može podnositi te brige.

U sklopu četvrtog poglavlja Poslanice Filipljanima također čitamo: "Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se!" (vs. 4) Ove su riječi prikladan okvir za misli koje je apostol izrazio u ovom poglavlju. Ako bi Gospodinov narod, unaprijed poznavajući radosna vremena prije svih ljudi u Kristovom mesijanskom kraljevstvu trebao biti tužan u ovim mukama, tko bi onda mogao biti radostan? Doista, ima dana kada i mi moramo oplakivati, ali u drugim pak vremenima trebamo darivati dobro raspoloženje i ohrabrenje svima s kojima se susrećemo.

Uočimo, također, da nas Gospodin preko apostola Pavla ne usmjerava da napustimo brige, bez da nam je prethodno dao savjete o tome kako to ostvariti. U preostalim riječima stiha 6. on nam podastire praktičan pristup tom ostvarenju. "Nego u svemu – molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem – očitujte svoje molbe Bogu." Apostol kaže "u svemu". Bez obzira na problem koji uzrokuje našu tjeskobu - bilo da je riječ o našoj braći ili članu obitelji, ili osobnim nedostacima ili stanju kod kuće ili na našem radnom mjestu, bilo da je briga velika ili mala—zaista smo nerazumni kada podnosimo ove terete sami.

Ako to već nismo učinili, moramo naučiti kako rasteretiti srca u molitvi Gospodinu. To je apsolutna nužnost, inače se možemo slomiti pod teškim teretom nepotrebno pokušavajući nositi ih sami. Kada pokušavamo nositi teret sami, postoje jedna ili dvije mogućnosti. Jedna je da smo zaprepašteni spoznajom da Bog skrbi i spreman je osloboditi nas tereta. Druga je da nam nedostaje povjerenje u sposobnost Gospodinovu da nosi teret. Obje ove situacije pružaju dokaz o nedostatku vjere.

BIDIJTE I MOLITE

Često ova biblijska obećanja o pomoći i podršci od strane Boga ne uspijevaju utješiti kršćanina jer se ispunjenje ne ostvaruje na jasan način ili u očekivano vrijeme. Potrebno je bdjeti i moliti, i dok rasterećujemo srca pred Gospodinom, na vrijeme ćemo spoznati da je našim molbama udovoljeno. "Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani."—Rimljanima 8: 28

Sasvim sigurno u našim životima postoje okolnosti, jednako kao što i u svijetu postoje događaji koji bi nam mogli izazvati mnogo tjeskobe. Živimo u vrlo uznemirujućem i kaotičnom vremenu, punom straha i predrasuda o vremenima koja nam tek predstoje. Jesmo li zastrašeni? Uznemiruje li tjeskoba naš um i naš duh? Nemojmo postati panični, već shvatimo da su naš Svemogući Stvoritelj i njegov Sin u potpunosti zaduženi za sve stvari, kako one u svijetu oko nas tako i za naše osobne. Možda nećemo uvijek moći izbjeći uznemirujuće brige i nevolje, ali trebamo znati kako si olakšati teret. Prenesimo ih Bogu u molitvi. Neka Petrove riječi leže u našim srcima dok se suočavamo s

iskustvima života, da bismo tako povjerali sve naše tjeskobne brige Gospodinu, znajući sa sigurnošću da on brine o nama.

Božja pravda

Ključni redak: „A slava, čast i mir svakomu koji čini dobro, Židovu najprije, pa Grku! Ta u Boga nema pristranosti.“

Rimljanima 2: 10, 11

Izabrani tekst:

Rimljanima 2: 1-11

DANAŠNJA LEKCIJA
naglašava činjenicu da bez obzira na to koliko se moralno čestitim bilo koji pojedinac smatra, zbog svoje inherentne grješne prirode, on je često slijep za iste nedostatke u svom karakteru za koje nerijetko osuđuje druge.

Apostol Pavao podijelio je s nama ove riječi: "Zato nemaš isprike, čovječe koji sudiš, tko god ti bio. Jer time što drugoga sudiš, sebe osuđuješ: ta to isto činiš ti što sudiš. Znamo pak: Bog po istini sudi one koji takvo što čine. Misliš li da ćeš izbjeći sudu Božjemu, ti čovječe što sudiš one koji takvo što čine, a sam to isto činiš?"—Rimljanima 2: 1-3

S obzirom na gore navedeno, Božja dobrota, strpljivost i velikodušnost su dokaz njegovog velikog milosrđa, a uvažavanje te činjenice trebalo bi navesti grešnike na pokajanje. (vs. 4) Bog će odrediti sudbinu svih grešnika u budućem sudnjem danu. (Ivan 5: 28, 29) U to će se vrijeme stanovnici zemlje naučiti pravednosti. (Izaija 26: 9) Kad se čovječanstvo povratiti iz groba, neće mu biti dopušteno vršiti zlo tijekom Božjeg kraljevstva. Imat će dosta vremena za obrazovanje prema Božjim

zakonima kako bi napredovali u skladu s pravednosti. Oni rijetki koji će dokazati da su nepopravljivi nakon takve velikodušne prilike, bit će osuđeni i zauvijek uništeni.—Izaija 65: 20; Otkrivenje 20: 3, 7-14

Predani kršćani sada, tijekom svog života, proživljavaju sudnji dan, ako su bili sljedbenici Isusa Krista tijekom ovog evanđeoskog doba. Oni sada imaju nadu da prihvate visoki poziv koji će rezultirati primanjem nebeske nagrade ako vjerno slijede Krista. (Filipljanima 3: 13, 14; Otkrivenje 3: 21) Kao članovi Kristove crkve imat će povlasticu pomagati podizanju ljudske obitelji tijekom budućeg svjetskog sudnjeg dana od tisuću godina. Kako li će čovječanstvo biti zahvalno kada shvati Božji milosrdni plan za oporavak od grijeha i smrti i ponudu vječnog života za one koji će se dokazati poslušnima njegovoj volji.

Naši ključni stihovi podsjećaju nas na to da Bog nije poštivatelj pojedinih ljudi i da će za vrijeme buduće vladavine pravednosti na zemlji cijelo čovječanstvo dobiti priliku za zemaljske blagoslove u jednom savršenom društvu. Ovo se odnosi na Židove koji su kao cjelina odbacili Krista kao svog Spasitelja u vrijeme njegovog zemaljskog služenja te na Grke kojima takve povlastice nisu bile dane sve dok razdoblje naklonosti Izraelu nije završilo.

Tijekom Božjeg kraljevstva pod upravom Krista i njegove crkve, svatko će naučiti cijeniti priliku za postizanje vječnog života. Ipak, pokornost i pravedno ponašanje bit će potrebni da bi se to dogodilo. "*I svaka duša koja ne posluša toga proroka, neka se iskorijeni iz naroda.*" (Djela apostolska 3: 23) Kako li će biti zahvalno čovječanstvo kad nauči cijeniti mudrost,

pravdu, ljubav i moć našeg vrlo milostivog i dobronamjernog Nebeskog Oca.

Pouka dva

Velikodušno davanje

***Ključni redak: „Ta poznate darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite.“
2.Korinćanima 8: 9***

***Izabrani tekst:
2.Korinćanima 8: 7-15***

JEDAN DOKAZ duhovnog razvoja među Kristovim sljedbenicima jest manifestiranje velikodušnosti prema drugima u potrebi. Za vrijeme Rane Crkve, Pavao je pisao braći u Korintu o duhu žrtve kojeg su pokazali vjernici u crkvama Makedonije.

"Priopćujemo vam, braćo, milost Božju koja je dana crkvama makedonskim: unatoč mnogim kušnjama i nevoljama, izobilna njihova radost i skrajnje siromaštvo preli se u bogatstvo darežljivosti. Svjedočim uistinu: oni su nas dragovoljno – po svojim mogućnostima i preko mogućnosti – veoma usrdno molili za milost zajedništva u ovom posluživanju svetih"—2.Korinćanima 8: 1-4, *revidirana verzija*

Vjernici u Makedoniji, premda siromašni, posebno su cijenili Pavla, jer su posvetili svoje živote Božjoj službi. Kao izdanak svog posvećivanja, povjerili

su apostolu da raspodjeli sredstava koja su prikupili kako bi pomogli siromašnim svecima u Jeruzalemu.—vs. 5

Kako je Tit bio donositelj ove poslanice, Pavao je želio potaknuti braću u Korintu da pokažu sličan duh blagonaklonosti i iskrenosti prema kršćanskim vjernicima u Jeruzalemu.—vs. 6

Naš ključni stih, iako napisan tijekom prvog stoljeća, primjenjiv je na sve posvećene Učiteljeve sljedbenike tijekom ovog Evanđeoskog doba. Isus je voljno ostavio svoj uzvišeni položaj u nebeskom carstvu i došao na zemlju. Kroz svoje zemaljsko služenje kao Krist, svoj je ljudski život položio kao žrtvu, ponizujući sebe, čak i do smrti na križu, kako bi otkupio umiruće čovječanstvo prema volji Nebeskog Oca.

Iako se danas okolnosti među braćom mogu razlikovati, Kristovi posvećeni sljedbenici trebaju tražiti mogućnosti služenja vjernicima na bilo koji mogući način prema svojim sposobnostima. U nekim ćemo se slučajevima podsjetiti da pišemo ili da posjetimo izoliranog brata ili sestru koje smo možda neko vrijeme zanemarili, dok smo bili zauzeti drugim stvarima tijekom cijele godine. Možemo pokušati biti pažljiviji i uložiti posebne napore kako bismo ispunili molitvene zahtjeve dane u svjedočanstvima. Razmišljajući o posebnim iskušenjima koja su neki od Gospodinovih dragih ljudi doživljavali, trebali bismo ih se sjetiti tako što ćemo zamoliti Gospodina da im dade više milosti i snage. Možda također možemo volontirati u dohovnoj službi ili pomoći nekome od braće na bilo koji način na koji to ranije nismo mogli, nastojeći biti u službi Gospodinovoj i izvršavati zadatke za koje smo ranije možda očekivali da će ih obaviti netko drugi.

Vrlo važan aspekt rasta i razvoja novoga bića jesz povećana manifestacija ljubaznosti prema braći i cijelom čovječanstvu. "Dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima, ponajprije domaćima u vjeri."—Galaćanima 6: 10

Pouka tri

Vjerno i pravično ponašanje

***Ključni redak: „Ljubav
nehinjena! Zazirite oda
zla, prijanjajte uz dobro!“***

Rimljanima 12: 9

Izabrani tekst:

Rimljanima 12: 9-21

U OVOM UČENJU
Pavao poziva vjernike da razmisle o Božjim milosrđima prema njima. Kao logičan izdanak takve naklonosti, Kristovi sljedbenici trebaju u potpunosti rado posvetiti svoju energiju prema provođenju volje Nebeskog Oca.

“Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu – kao svoje duhovno bogoslužje. Ne suobličujte se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da možete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno.”—Rimljanima 12: 1, 2

Način na koji se to može postići jest tako da našu svijest promijenimo od usmjerenosti na zemaljske brige prema duhovnom stanju svijesti pod utjecajem Božjeg Svetog Duha. Ovaj čin posvećenja

podrazumijeva odricanje od grješnih sklonosti u korist pravednosti i želje da se vrši volja Nebeskog Oca. Osim toga, vjernost u aktivnom žrtvovanju ljudskih ciljeva i ambicija u konačnici će dovesti do preobrazbe naše prirode od ljudskog do božanskog.

Iako su se pojedinačno mnogi vjernici odazvali ovom nebeskom pozivu, dok radimo na našem spasenju, podsjećamo se kako postoji i jedinstvo i različitost u Kristovom tijelu. Osim toga, postoje različiti darovi i talenti koje posjeduje svaki posvećeni vjernik, a koje treba koristiti za međusobno prosvjećivanje svih svetaca.—vss. 4-8

Naš ključni stih ukazuje na važnu karirku koja služi kao dokaz da smo se preobrazili. Spominje duh istinske ljubavi koju bismo trebali gajiti za našu braću, kao i snažno protivljenje svemu grešnom ili nečistom u našim motivima, mislima i djelima.

Većina preostalog dijela ovog poglavlja opisuje attribute koje mi kao posvećeni vjernici moramo razvijati. Ove osobine moraju se održavati tijekom našeg zemaljskog boravka kad se poistovjetimo s onima unutar i izvan našeg zajedništva.—vss. 10-21

Moramo njegovati način života koji je u skladu sa svetošću te u skladu s našim opredjeljenjem da slijedimo Krista. "Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina." (Ivan 17: 17) Ne samo da je Isus molio za one koji su bili uz njega u njegovoj posljednjoj noći na zemlji, nego je njegova molba bila u ime svih članova crkve do danas. Posvećenje od Boga je proces koji je izravno povezan s našim učenjem i hranjenjem pravednih principa sadržanih u Bibliji.

Bila je božanska nakana odabrati klasu iz čovječanstva koja će voditi živote u svetosti, pripremajući darivanje budućih blagoslova ljudskoj obitelji. Bog je unaprijed postavio neophodna mjerila ponašanja kojima ćemo se pokoravati dok se uspinjemo ka njegovu kraljevstvu pod vladavinom Isusa Krista.

Neka duh ovog poticana ostane u našim srcima kao ohrabrenje da budemo vjerni našem pozivu. "A sam Bog mira neka vas posvema posveti i cijelo vaše biće – duh vaš i duša i tijelo – neka se besprijekornim, savršenim sačuva za dolazak Gospodina našega Isusa Krista."— 1.Solunjanima 5: 23

Zaodijevanje novog čovjeka

Ključni redak: „*Zaodjenite se dakle – kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni – u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost.*“

Kološanima 3:12

Izabrani tekstovi:

Kološanima 3: 5-17

NAŠ NOVI život u Kristu utvrđen je na temeljnoj istini. "Ali Njega, *za malo manjeg od anđela*, Isusa, vidimo zbog pretrpljene smrti *slavom i časti ovjenčana* da milošću Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio."

(Hebrejima 2: 9) Osim toga, vjernici koji su kršteni u Kristovoj smrti predali su svoje volje Nebeskom Ocu. Oni imaju izgleda da će

vođenje života punog posvećenja rezultirati njihovim uskrsnućem u božanskoj prirodi i sudjelovanjem u blagoslovu ljudske obitelji tijekom Božjeg kraljevstva pravednosti.—Rimljanima 6: 3-6

Kao vjernici koji smo posvetili svoje živote sljedbi Kristovih koraka, upućeni smo da svoje misli usmjerimo na duhovne težnje. S Božjeg stanovišta, naša je stara volja mrtva i odrekli smo se bilo kakve nade za zemaljsko uskrsnuće koje će svijet općenito doživjeti. Dodatna privilegija za nas je nada u postizanje slave, časti i besmrtnosti.—Rimljanima 2: 7; Kološanima 3:1-4

Kako bismo dostigli to duhovno naslijeđe, ipak moramo biti dosljedni u svojim nastojanjima, snagom

Duha Svetoga, da iskorijenimo grešna onečišćenja i sebične sklonosti koje smo mi i svi članovi ljudske rase naslijedili od rođenja. Moramo neprestano ratovati protiv djela tijela, kao i protiv svih drugih sklonosti prema svjetovnosti i nečistoći.—Galaćanima 5: 17-21; Kološanima 3: 3-9

S druge strane, moramo dopustiti Kristu da kontrolira naše postupke dok zaodijevamo novog čovjeka kojemu je glavni cilj nastojati činiti Božju pravednu volju. Osim toga, bilo kakve identifikacije na temelju rase, nacionalnosti, etničke pripadnosti ili kulture koje su povezane s našim bivšim statusom, nemaju nikakvu ulogu u našem sadašnjem postojanju kao novih stvorenja. —Kološanima 3: 10, 11

Naš ključni stih govori o činjenici da nije dovoljno jednostavno steći intelektualno znanje o Božjoj istini. Također smo dužni zaodijenuti se vrlinama kao što su milost, ljubaznost, blagost i ustrajnost, koje su daljnji dokazi novoga uma.

Glava tijela je Krist. Njegovi pripadnici se sastoje od onih koji su voljni biti pod njegovom upravom, baš kao što je ljudsko tijelo pod upravom glave, gdje je mozak glavni, a različiti dijelovi tijela reagiraju na njegovo usmjeravanje. U mjeri u kojoj ljudski um ispravno djeluje, razni dijelovi njegova tijela djelovat će na prikladan način.

Iako "jedno" tijelo ima mnogo različitih dijelova, ono će imati jedan duh ili mentalni sklop odražen unutar svakog člana crkve. Mjerilo kojim ćemo to moći izmjeriti u svakom vjerniku može se odrediti primjenom sljedećeg kriterija: "Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu."—Filipljanima 2: 5

Kako li smo blagoslovljeni što možemo cijeniti Božju milosrdnu ljubav koja nam omogućuje stjecanje onih iskustva koja će nas učiniti dijelom njegove božanske obitelji. Hvalit ćemo ga zauvijek jer se njegova dobrota i dalje očituje kroz vječnost.
